

Brussel, 31 juli 2026
(OR. en)

12301/26

Interinstitutionele dossiers:
2023/0111(COD)
2023/0113(COD)

EF 219
ECOFIN 1066

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Betreft:	MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET PARLEMENT, DE RAAD, DE EUROPESE CENTRALE BANK, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S Concurrentievermogen van de banksector en de eengemaakte markt voor bankdiensten

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 17.7.2026
COM(2026) 615 final

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET PARLEMENT, DE RAAD, DE
EUROPESE CENTRALE BANK, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL
COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S**

Concurrentievermogen van de banksector en de eengemaakte markt voor bankdiensten

{SWD(2026) 615 final}

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET PARLEMENT, DE RAAD, DE
EUROPESE CENTRALE BANK, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL
COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S**

Concurrentievermogen van de banksector en de eengemaakte markt voor bankdiensten

1. De rol van de banksector in de EU-economie

Banken spelen een cruciale rol in de EU-economie en een concurrerende banksector is van essentieel belang voor het financieren van groei, innovatie en strategische prioriteiten. Het concurrentievermogen van banken berust ook op en is afhankelijk van een florerende en robuuste economie. Banken zijn in de EU de belangrijkste bron van financiering voor huishoudens, grote ondernemingen en het midden- en kleinbedrijf. Naast hun traditionele rol van kredietverschaffing faciliteren banken toegang tot kapitaalmarkten, helpen zij bedrijven aandelenkapitaal en schuldfinanciering te krijgen en bieden zij spaarders de kans om te beleggen. In een snel evoluerend geopolitiek landschap zijn die verschillende rollen van de banksector zelfs van groter belang om de strategische autonomie van de EU veilig te stellen. Hun rol is kritiek om te voldoen aan de toenemende financieringsbehoeften van ondernemingen in de EU, zeker in strategische sectoren.

De strategie voor de spaar- en beleggingsunie (SIU)¹ zal de manier verbeteren waarop het financiële stelsel in de EU de allocatie van spaargeld aan productieve investeringen faciliteert. Die strategie zet in op een efficiënte en geïntegreerde banksector, met als basis een “single rulebook” en een voltooide bankenunie. De strategie, en de in dit verslag geschetste voorstellen, zijn afgestemd op het EU-kompas voor concurrentievermogen², de aanbevelingen in het Letta-rapport³ en het Draghi-rapport⁴, de strategie voor de eengemaakte markt⁵, de routekaart “Eén Europa, één markt”⁶ en het actieplan voor grondige opschoning van de regelgeving⁷. Om de ruimere EU-economie te kunnen ondersteunen, moet een concurrerende banksector naadloos over eventuele grenzen heen kunnen functioneren, spaarders en beleggers een ruimer aanbod aan producten kunnen bieden en de nodige schaal bereiken overeenkomstig prudentiële vereisten en mededingingsvoorschriften. Tegelijkertijd moet een concurrerende banksector voldoende flexibel zijn, gediversifieerde bedrijfsmodellen hebben, innovatie kunnen stimuleren en ruimte bieden voor nieuwkomers.

De EU-banksector en EU-kapitaalmarkten zijn onderling afhankelijk en zouden zich parallel moeten ontwikkelen. Banken kunnen de uitbouw van EU-kapitaalmarkten helpen te stimuleren, zeker op grensoverschrijdende basis, terwijl zij zelf kunnen profiteren van aanzienlijke inkomstenstromen verbonden aan de daarmee samenhangende investerings- en zakelijke diensten. Banken kunnen investeerders begeleiden, door bijvoorbeeld producten op maat te ontwikkelen of bij uitgaven. Een efficiëntere en beter geïntegreerde kapitaalmarkt kan banken dan weer helpen om in eigen land en internationaal concurrerder te worden. In de EU zou deze complementariteit tussen de banken- en kapitaalmarkten niet alleen helpen bij het

¹ Europese Commissie (2025), [*Strategie voor een spaar- en investeringsunie*](#).

² Europese Commissie (2025), [*EU-kompas voor concurrentievermogen*](#).

³ Enrico Letta (2024), [*Much more than a market*](#).

⁴ Mario Draghi (2025), [*The future of European competitiveness*](#).

⁵ Europese Commissie (2025), [*Een strategie om de eengemaakte markt eenvoudig, naadloos en sterk te maken*](#).

⁶ Europese Commissie (2026), [*Routekaart “Eén Europa, één markt” van het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie*](#).

⁷ Europese Commissie (april 2026), “Actieplan voor grondige opschoning van de regelgeving”, bijlage bij de mededeling [*Eenvoudigere, duidelijker en beter gehandhaafde EU-regels*](#).

financieren van de economie, onder meer de strategische EU-prioriteiten, maar zij zou ook helpen om voor kritieke financiële diensten de afhankelijkheid te verminderen van buitenlandse internationale banken.

Een zwak presterende of kwetsbare banksector kan zijn economische rol niet goed spelen en de toenemende investeringsbehoeften financieren waar EU-ondernemingen mee te maken hebben. De EU-banksector moet dus voldoende robuust en veerkrachtig zijn bij potentiële schokken, met stevige fundamentals (bv. winstgevendheid, marktwaardering, rendement op eigen vermogen, slanke kostenstructuur, robuuste governance) en het kapitaal- en liquiditeitsniveau moeten afdoende gekalibreerd zijn. Deze veerkracht kan namelijk als een cruciaal aspect worden gezien van het concurrentievermogen in de banksector.

Met deze mededeling (en het werkdocument van de diensten van de Commissie waarvan deze vergezeld gaat) komt de Commissie haar toezegging na om na te gaan hoe het momenteel met het concurrentievermogen van de EU-banksector is gesteld. In de volgende onderdelen wordt belicht welke substantiële vooruitgang de afgelopen vijftien jaar is geboekt bij het verbeteren van die veerkracht en van de algehele prestatie van de sector, worden de belangrijkste problemen geschetst die nog moeten worden aangepakt en wordt een voorstel voor een positieve, toekomstgerichte aanpak gedaan. Deze mededeling is gebaseerd op uitgebreid overleg met alle stakeholders zodat de analyse, beoordeling en conclusies op bewijsmateriaal berusten, zoals mag blijken uit het werkdocument van de diensten van de Commissie waarvan deze mededeling vergezeld gaat.

Wanneer naar het concurrentievermogen van de EU-banksector wordt gekeken, moet vooraf reeds worden erkend dat er een afruil is tussen diverse doelstellingen, zoals:

- *Bevorderen van innovatie en duurzame groei maar wel veerkracht veilig stellen.* Om innovatie en groei in de EU-economie te bevorderen, zal er een doordachte cultuuromslag moeten komen, waarbij er in het regelgevingskader voor banken op een aantal punten een nieuw evenwicht wordt gezocht. Een en ander zou een verschuiving inhouden van de actuele, vaak sterk risicoaverse benadering richting een aanpak die open staat voor verantwoorde en berekende risico's. Voor de Commissie is hierbij een sleutelrol weggelegd, door haar reflectie over het passende niveau aan risico dat het systeem al bij al aankan. Toch moet de veerkracht van de banksector worden veilig gesteld, omdat dit een noodzakelijke voorwaarde is voor duurzame groei.
- *Harmoniseren van regels op EU-niveau betekent minder ruimte voor nationale discreties.* Om een geïntegreerde EU-banksector uit te bouwen, zal er een echt single rulebook nodig zijn. Die doelstelling kan echter niet worden waargemaakt indien gold-plating, uiteenlopende implementatie, overlappende rapportage of bevoegdheidsoverschrijdingen van lidstaten ten aanzien van concentraties blijven bestaan.
- *Integratie van de EU-banksector moet vergezeld gaan van de nodige garanties om een antwoord te bieden op rechtmatige zorgen.* De integratie van de banksector vergt een verandering in de huidige relaties tussen lidstaten van herkomst en lidstaten van

ontvangst en zal alleen draagvlak vinden indien financiële stabiliteit in alle lidstaten even goed wordt beschermd.

- *Maatregelen om het concurrentievermogen te stimuleren zouden impact kunnen hebben op het niveau van de kapitaaleisen voor banken.* Markten beter integreren, overlappings verwijderen, het regelgevingskader vereenvoudigen, methodologieën voor een aantal vereisten harmoniseren of meer evenredigheid invoeren – het zal een impact hebben op de vereisten die in bepaalde beleidsdomeinen voor bepaalde banken gelden en zal, gelet op de totale impact, zorgvuldige kalibrering vergen.

Om goed om te gaan met deze verschillende afriulen zal een combinatie van technische deskundigheid en politiek oordeel nodig zijn om een zorgvuldig evenwicht te bereiken tussen het nemen van risico en veerkracht in de banksector. Dit zal gebeuren via de maatregelen die in dit verslag worden geschetst en op doorlopende basis via een voortvarender monitoring door de Commissie van het concurrentievermogen van de banksector.

2. Vooruitgang tot dusver en resterende uitdagingen in de eengemaakte EU-bankenmarkt

Als reactie op de wereldwijde financiële crisis heeft de EU een single rulebook voor banken ontwikkeld en heeft zij haar toezichts-, afwikkelings- en macroprudentiële kaders hervormd. De afgelopen vijftien jaar hebben deze hervormingen geholpen om de veerkracht van banken te verbeteren en hebben zij het makkelijker gemaakt om, waar nodig, doeltreffend crises aan te pakken. Binnen de bankenunie is het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme (“SSM”) belast met de vergunningverlening voor alle banken en houdt het direct toezicht op 111 banken die samen goed zijn voor meer dan 85 % van de totale bancaire activa. Voor die groep banken is het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (“SRM”) verantwoordelijk voor crisisparaatheid en crisismanagement, daarbij ondersteund door een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds (“SRF”) van meer dan 81 miljard EUR. Nationale depositogarantieregelingen beschikken over voldoende middelen en zijn versterkt zodat snellere terugbetaling mogelijk is, hetgeen het vertrouwen van depositohouders deed toenemen. De Europese Bankautoriteit (“EBA”) heeft een centrale rol gespeeld bij het uitwerken van het single rulebook en het versterken van de convergentie in het toezicht binnen de EU, terwijl het Europees Comité voor systeemrisico’s (“ESRB”) de rol vervulde van systeem voor vroegtijdige waarschuwing en bijstand leverde bij de uitvoering van nationale macroprudentiële maatregelen.

Hervormingen van regelgeving en instellingen gingen gepaard met een ingrijpende transformatie binnen de EU-banksector. Anders dan in de periode die aan de wereldwijde financiële crisis voorafging, zijn EU-banken nu veerkrachtig dankzij stevige kapitaal- en liquiditeitsposities. Deze veerkracht is telkens weer bevestigd door EU-brede stresstests die de EBA en de Europese Centrale Bank (“ECB”) hebben uitgevoerd, zoals nog bleek tijdens de

recentste exercitie in 2025⁸. Belangrijker nog is dat de veerkracht van de EU-banksector doeltreffend is gebleken onder reële omstandigheden tijdens de COVID-19-pandemie, de energieschok na de grootschalige invasie van Rusland in Oekraïne en de onrust in de banksector in de Verenigde Staten en Zwitserland in het voorjaar 2023. Banken fungeerden als schokdempers – en niet als versterkers van economische stress. Sinds 2023 zijn EU-banken ook weer blijvend winstgevend en behalen zij opnieuw de rendementen op eigen vermogen van vóór de crisis. Daaruit blijkt dat veerkracht en winstgevendheid hand in hand kunnen gaan.

De EU-banksector is veerkrachtig en winstgevend, maar blijft sterk gecompartmenteerd volgens nationale grenzen en staat voor een aantal uitdagingen op het gebied van het regelgevingskader en de implementatie daarvan. Deze uitdagingen moeten worden aangepakt zodat banken nauwer kunnen worden betrokken bij het inspelen op de aanzienlijke investeringsbehoeften die volgens het Draghi-rapport 1 200 miljard EUR per jaar bedragen. Die investeringen zijn nodig om het concurrentievermogen in stand te houden, vooruitgang te boeken bij de dubbele transitie, de veiligheid en weerbaarheid te versterken en technologisch soeverein te blijven. Dit alles vertaalt zich in investeringsbehoeften met name in strategische sectoren zoals deep-tech, clean-tech, defensie, kunstmatige intelligentie en biotechnologie.

De Commissie onderscheidde **drie belangrijke uitdagingen die de banksector fnuiken in zijn potentieel om de EU-economie daadwerkelijk te ondersteunen**. Allereerst is de sector te sterk gefragmenteerd, hetgeen een belemmering is voor schaalvergroting, efficiëntiewinsten, productief gebruik van middelen en geografische diversificatie langs nationale grenzen. Op de tweede plaats zou de omzetting van internationale standaarden in het EU-regelgevingskader beter rekening kunnen houden met specifieke EU-kenmerken en zou deze evenrediger kunnen zijn. Op de derde plaats zijn bepaalde aspecten van het EU-regelgevingskader nodeloos complex en lastig en moeten deze worden vereenvoudigd. Deze drie uitdagingen aanpakken is van essentieel belang om een banksector uit te bouwen die niet alleen veerkrachtig is, maar die de EU-economie ook beter ondersteunt doordat hij duurzame groei, innovatie, veiligheid en welvaart voor de lange termijn financiert.

2.1 Compartimentering langs nationale grenzen

De grensoverschrijdende integratie van de EU-banksector is de afgelopen jaren verbeterd, maar blijft nog steeds op een onbevredigend niveau. Integratie is grotendeels beperkt tot de interbankenmarkt, terwijl andere grensoverschrijdende activiteiten zeer beperkt blijven. Een voorbeeld: grensoverschrijdende kredietverlening aan ondernemingen binnen de eurozone is slechts goed voor rond 16 % van de totale kredietverlening aan ondernemingen⁹. Dit komt vooral door moeilijkheden om cliënten in andere lidstaten te bereiken zonder een fysieke bancaire aanwezigheid, of om een bancaire aanwezigheid uit te breiden en te vestigen op nieuwe markten – hetzij organisch, hetzij via grensoverschrijdende consolidatie. Sinds de

⁸ Zie, voor meer details, het verslag over de EU-brede stresstest die in 2025 is uitgevoerd door de EBA ([link](#)) en de ECB ([link](#)).

⁹ Europese Centrale Bank (2026), [ECB response to the Commission consultation on the competitiveness of the EU banking sector](#).

wereldwijde financiële crisis vond consolidatie van de EU-banksector haast uitsluitend nationaal plaats, aangezien grensoverschrijdende fusies en acquisities binnen de EU sterk zijn afgenomen, zij het met een toename in 2025. Een en ander heeft ertoe geleid dat vele bankgroepen in de EU groot zijn ten opzichte van de omvang van hun nationale economie, maar niet ten opzichte van de omvang van de EU-economie of de economieën van de bankenunie, of internationale concurrenten.

Compartimentering in de banksector is een afspiegeling van een sterk uitgesproken nationale dimensie van het EU-regelgevingskader.

- **In tegenstelling tot andere jurisdicties verlangt het EU-regelgevingskader dat grensoverschrijdende bankgroepen voldoen aan kapitaal- en liquiditeitseisen zowel op geconsolideerd niveau als op het niveau van dochterondernemingen.** Dit element belet die groepen om meer van deze middelen centraal, op groepsniveau te beheren, hetgeen ten koste gaat van de efficiëntie. Voorts beperkt een en ander de efficiëntie van grensoverschrijdende bankgroepen, waardoor dit in de praktijk een hinderpaal is voor grensoverschrijdende fusies. Zo zou volgens schattingen rond 230 miljard EUR aan hoogkwalitatieve liquide activa kunnen worden vrijgemaakt wanneer beperkingen worden opgeheven voor liquiditeit aangehouden in de grensoverschrijdende dochterondernemingen van EU-bankgroepen¹⁰. Deze sterk nationale dimensie in prudentiële regelgeving is de vertolking van zorgen over de potentiële impact van bankfalen van grensoverschrijdende dochterondernemingen op de economieën van lidstaten van ontvangst. Die zorgen blijven bestaan ondanks de implementatie van het single rulebook, de aanzienlijke mate van veerkracht die banken hebben bereikt, en de vooruitgang bij de uitbouw van de bankenunie (die echter onvoltooid blijft, inzonderheid door het ontbreken van een bankenunie-breed mechanisme voor depositoverzekeringen). Andere prudentiële factoren die bijdragen tot hardnekkige compartimentering zijn de uiteenlopende behandeling van nationale en grensoverschrijdende intragroepsblootstellingen, de heterogeniteit en het gebrek aan voorspelbaarheid bij het bepalen van prudentiële eisen en de ontoereikende coördinatie tussen toezichthouders, afwikkelings- en macroprudentiële autoriteiten.
- **Nationale gold-plating en verschillen bij de omzetting van EU-regels is een verdere oorzaak van compartimentering.** Deze elementen gaan ten koste van de doeltreffendheid van het single rulebook, waardoor het voor bankgroepen lastig en duur wordt om over grenzen heen actief te zijn. Inmiddels kan het toegenomen gebruik van soft-law-instrumenten binnen het regelgevingskader – die vaak als bindende beperkingen worden geïnterpreteerd door EU-autoriteiten en nationale bevoegde autoriteiten, compliance officers en externe auditoren van banken – dit effect helpen te dempen.

¹⁰ Europese Centrale Bank (2026), [*ECB response to the Commission consultation on the competitiveness of the EU banking sector*](#).

- **Nationale interventies bij bankenfusies beletten dat banken op EU-niveau de nodige schaal kunnen verwerven.** Ongerechtvaardigde interventies op nationaal niveau belemmeren EU-banken in hun mogelijkheden om te consolideren. Daardoor kunnen die banken niet opschalen op EU-niveau¹¹, onder meer via grensoverschrijdende fusies. Dit heeft dan weer gevolgen voor hun waardering en hun mogelijkheden om efficiëntiewinsten te genereren, beperkt hun kansen om kritieke financiële diensten aan huishoudens en bedrijven aan te bieden, en is voor hen een rem om op internationale financiële markten daadwerkelijk te concurreren op het gebied van zakelijk bankieren en investment banking.
- **Nationale regels of verschillen bij de omzetting van EU-regels op andere, niet-prudentiële domeinen vormen een beperking van grensoverschrijdende bankactiviteiten.** Bij deze niet-prudentiële hinderpalen gaat het onder meer om antiwitwascontroles, civiel recht, gegevensbescherming, belastingheffing¹², insolventierecht en regels inzake executieverkoop, en bepaalde regels inzake consumentenbescherming die, ook al zijn ze op EU-niveau in zekere mate geharmoniseerd, niet eenvormig worden toegepast in de verschillende lidstaten. De implementatie van onderling afwijkende nationale regels kan voor banken ontradend werken om over grenzen heen diensten aan te bieden, met name voor retail banking. In een omgeving die vandaag in toenemende mate digitaal wordt, houdt een cruciale beperking verband met het feit dat IT-platformen die banken opzetten om tegemoet te komen aan de behoeften van een nationale markt, niet gemakkelijk kunnen worden uitgerold naar de rest van de EU. Dit zet een rem op het bedrijfsmodel van grensoverschrijdend bankieren, beperkt de concurrentie tussen banken, vermindert het aanbod voor cliënten en doet tarieven stijgen.

2.2 Internationale standaarden implementeren, rekening houdende met specifieke EU-kenmerken

De EU heeft zich gecommitteerd aan de internationale standaarden van het Bazelse Comité voor banktoezicht (BCBS) en de aanbevelingen van de Raad voor financiële stabiliteit. De implementatie van internationale standaarden is van essentieel belang om de financiële stabiliteit te beschermen en een gelijk speelveld zeker te stellen. In de EU worden, in tegenstelling tot andere jurisdicties, internationale standaarden op alle banken toegepast om de integriteit van de eengemaakte markt veilig te stellen. In de EU zijn er meer dan 4 500

¹¹ Schaal is een belangrijke factor om de bijdrage van een bank aan de economie te bepalen in een aantal sectoren die verband houden met investment banking, bv. uitgifte van overheids- of commerciële schuldemissies, uitgifte van aandelen, bewaardiensten, primary dealing op valuta- en derivatenmarkten in euro, advies bij fusies en acquisities, deal structuring, financiering van grote kritieke projecten e.a.

¹² Recentelijk heeft de Europese Commissie een [studie](#) gepubliceerd die een externe consultant heeft gemaakt van het bestaande belastingkader voor de financiële sector. Die studie kijkt naar zowel btw (waarvan de meeste financiële kerndiensten zijn vrijgesteld) als sectorale belastingen die op nationaal niveau worden geheven in de EU.

banken en rond 650 bankgroepen, hetgeen een divers bancaire ecosysteem oplevert dat de EU-economie financiert. Banken zijn verscheiden – van complexe, mondiaal systeemrelevante banken die wereldwijd actief zijn, tot kleinere banken met een traditioneler of minder complex bedrijfsmodel die lokale mkb-financiering ondersteunen, ook in minder ontwikkelde regio's. Vanwege hun rol voor de financiering van de EU-economie moet het regelgevingskader banken de kans bieden om vele verschillende soorten ondernemingen te financieren – van gevestigde bedrijven tot snelgroeiende digitale ondernemingen, waaronder ook start-ups en scale-ups. Voorts is de Europese markt afhankelijk van bancaire kredietverlening voor het financieren van essentiële strategische investeringen voor de lange termijn. Ondanks inspanningen om deze diversiteit tot uiting te brengen in het regelgevingskader, zijn vele regels nog steeds van toepassing ongeacht omvang of bedrijfsmodel, met nodeloze complexiteit en regeldruk voor banken tot gevolg.

Grote EU-banken concurreren wereldwijd en moeten opereren in een omgeving waarin de implementatie van internationale standaarden verschilt tussen jurisdicties.

Afwijkingen en vertragingen bij de implementatie van overeengekomen internationale standaarden in bepaalde grote jurisdicties hebben de zorgen doen toenemen over de concurrentiepositie van EU-banken op internationale markten. Om een antwoord te bieden op ernstige concurrentiële onevenwichtigheden die ontstaan doordat jurisdicties uit derde landen niet aan internationale normen voldoen, zal de Commissie de internationale situatie van nabij blijven monitoren en gebruikmaken van de regelgevingsinstrumenten die haar ter beschikking staan, doch met behoud van de financiële stabiliteit.

Daarnaast voegt het EU-regelgevingskader, en de implementatie ervan waarbij vele uiteenlopende autoriteiten betrokken zijn, lagen van eisen toe die verder gaan dan de internationale normen. Op dit punt verschilt de EU sterk van andere grote jurisdicties. De combinatie van de kenmerken van het Europese banksysteem en de specifieke kenmerken van het EU-regelgevings- en toezichtskader vergen een zorgvuldig onderzoek van de implementatie van internationale standaarden.

2.3 Overdreven complexiteit in het regelgevingskader

Hoewel de hervormingen in de nasleep van de wereldwijde financiële crisis de veerkracht van de EU-banksector sterk hebben verbeterd, is het regelgevingskader buitengewoon complex geworden.

- **Complexiteit vloeit voor een deel voort uit het meerlagige, granulaire regelgevingskader.** Dit kader is gebaseerd op twee onderscheiden niveaus van wetgeving¹³, aangevuld met handvatten vanuit het toezicht¹⁴, die in vele gevallen, bestaan naast extra nationale regels. Deze vele lagen maken het mogelijk om, telkens als dat noodzakelijk is, sneller en gericht wijzigingen aan te brengen zonder dat hoeft

¹³ Level 1 “kaderwetgeving” (verordeningen of richtlijnen) en Level 2 “technische maatregelen” (gedelegeerde en uitvoeringshandelingen en technische regulerings- en uitvoeringsnormen).

¹⁴ Level 3-handvatten voor “convergentie in het toezicht” (richtsnoeren van de Europese toezichthoudende autoriteiten (ESA's), interpretatieve Q&A's, adviezen, aanbevelingen en toezichthoudende praktijken en horizontale verwachtingen).

te worden gebruikgemaakt van een lang aanslepende wetswijzigingsprocedure. Toch zijn ze soms buitensporig granulair zodat ze lastig te implementeren worden, zeker voor kleinere banken. De toenemende granulariteit van het EU-kader is ook de vertolking van inspanningen om te standaardiseren hoe EU-regels op nationaal niveau worden toegepast. Ook banken zelf creëren vaak nodeloze complexiteit en granulariteit door het overinterpreteren van regelgeving of door regelgevers en toezichthouders om handvatten te vragen om compliancerisico's tot een minimum te beperken.

- **Ook rapportage- en openbaarmakingsverplichtingen kunnen een bron van complexiteit zijn.** Hoewel data die banken rapporteren, noodzakelijk zijn om toezicht te houden op banken en de marktintegriteit te bevorderen, zijn rapportage- en openbaarmakingsverplichtingen in vele gevallen lastig, duur en overlappend geworden.
- **Complexiteit wordt verder versterkt door parallelle of soms overlappende regels over microprudentiële, macroprudentiële en afwikkelingsaspecten.** Dit komt doordat delen van het bancaire kader in meerdere fasen zijn hervormd, vaak nog eens los van elkaar. Voorts hebben de medewetgevers, in de loop der tijd, nationale specifieke aspecten grotendeels omgezet of behouden in EU-wetgeving. De overlappingsen met de diverse verplichtingen waaraan banken tegelijkertijd moeten voldoen, houden mogelijk het risico op dubbel werk in en beperken de bruikbaarheid van buffers (het “capital stack”-vraagstuk)¹⁵. Bovendien is de interactie van de regels tussen de drie afzonderlijke, maar onderling verband houdende prudentiële domeinen vaak suboptimaal.
- **Bij de implementatie van het regelgevingskader ontbreekt het aan een holistisch overzicht, in hoofdzaak doordat er zo veel spelers bij betrokken zijn.** Nationale toezichthouders, macroprudentiële autoriteiten, nationale afwikkelingsautoriteiten, de ECB, de SRB, de ESRB en de EBA zijn alle betrokken bij de implementatie van het regelgevingskader, hetgeen resulteert in aanzienlijke uitdagingen op het punt van coördinatie. Hoewel de bankenunie deze situatie heeft verbeterd door te komen met eengemaakt toezicht en eengemaakte afwikkeling voor de grotere banken die binnen de scope ervan vallen, wordt onvoldoende gekeken naar de manier waarop de eisen die verschillende autoriteiten vaststellen, op elkaar inwerken, de gecombineerde impact ervan en de mate waarin de daardoor ontstane inefficiënties aan huishoudens en bedrijven in de EU worden doorgegeven.

3. Een toekomstgerichte aanpak voor de EU-banksector

De omvang en de aard van de uitdagingen waarmee de EU-banksector te maken heeft, vergt coherente, toekomstgerichte, omvattende en ambitieuze beleidsmaatregelen, op basis van een effectbeoordeling, conform de beginselen voor beter regelgeven. Maatregelen

¹⁵ EBA (juni 2026), [*EBA Report on Simplifying the Stacking Order of the EU Prudential and Resolution Framework*](#)

om alleen bepaalde uitdagingen aan te pakken, zullen ontoereikend zijn om de voorwaarden te creëren voor een duurzame en structurele verbetering van het concurrentievermogen of om te waarborgen dat die verbeteringen op termijn houdbaar zijn. Dit pakket zou zowel wetgevings- als niet-wetgevingsmaatregelen omvatten, waaronder maatregelen om de regulering van kapitaaleisen te vereenvoudigen en te stroomlijnen. De voorgestelde maatregelen zullen marktintegratie bevorderen met de nodige waarborgen voor financiële stabiliteit in alle lidstaten, zodat de implementatie van internationale normen meer rekening houdt met specifieke EU-kenmerken en een evenredige benadering weergeeft, met in nieuwe voorstellen een sterke klemtoon op het vereenvoudigen van het EU-regelgevingskader. Daarbij zal het ook gaan om de formalisering van het terugbrengen van het aantal prioritaire EBA-mandaten voor technische standaarden, zoals besproken met de medewetgevers.

3.1 Integratie bevorderen met passende waarborgen

Inefficiënties die verband houden met compartimentering langs nationale grenzen, vormen een duidelijke aantasting van het concurrentievermogen in de EU-banksector en moeten worden aangepakt met maatregelen op diverse domeinen.

➤ Prudentiële hinderpalen voor integratie aanpakken

EU-bankgroepen moeten aan prudentiële eisen voldoen op ieder niveau – van de belangrijkste moederonderneming tot iedere individuele dochteronderneming. De EU-wetgeving biedt ruimte voor uitzonderingen op deze regels, maar toch vooral indien een dochteronderneming in dezelfde lidstaat is gevestigd als haar moederonderneming. De prudentiële eisen voor grensoverschrijdende groepen bieden lidstaten van ontvangst de nodige zekerheid ten aanzien van zorgen over lokale financiële stabiliteit. Tegelijk kunnen zij echter een belemmering vormen voor een efficiënte allocatie van de middelen binnen deze groepen – en zo uiteindelijk ongunstig uitwerken op hun algehele prestatie en veerkracht. Toezichthouders van grensoverschrijdende groepen zouden de bevoegdheid moeten krijgen om ervoor te zorgen dat liquiditeit en kapitaal doelmatiger tussen de moederonderneming en haar dochterondernemingen wordt verdeeld – ook in stresssituaties. Zo zouden middelen doelmatiger kunnen worden gealloceerd binnen grensoverschrijdende bankgroepen, hetgeen meer kansen zou bieden voor schaalvoordelen en risicodiversificatie (met name wat betreft blootstellingen aan overheden¹⁶) en tot lagere kosten voor huishoudens en bedrijven zou leiden. Die voordelen zouden de banksector in zijn geheel concurrerender maken en zouden de financiering van cruciale EU-prioriteiten ondersteunen. Grensoverschrijdende groepen zouden hun activiteiten moeten structureren op basis van zakelijke beslissingen, in lijn met prudentiële en mededingingsrechtelijke vereisten, zonder ongerechtvaardigde bemoeienis van nationale autoriteiten.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

¹⁶ Claudia Buch (2026), [*The bank-sovereign nexus: securing progress by completing the banking union*](#), waarin ook wordt aangestipt dat de “home-bias” bij staatschuld die banken aanhouden, de jongste jaren is afgenomen, met name voor grote banken onder toezicht van het SSM.

- *Maatregelen voorstellen waarmee grensoverschrijdende groepen kapitaal en liquiditeit efficiënter kunnen alloceren. Groepsbrede toezichthouders moeten de bevoegdheid krijgen om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt voldaan op het niveau van de moederentiteit en om te verlangen dat de moederonderneming tijdig en op een afdwingbare manier voldoende middelen alloceert aan haar dochterondernemingen, zowel in going concern als in crisissituaties. Bij de uitoefening van die bevoegdheden moet rekening worden gehouden met de diversiteit van grensoverschrijdende bankgroepen, onder meer de aard van de dochterondernemingen binnen de groep, hun veerkracht, en het niveau van integratie en toezeggingen binnen groepen. Ook moet de uitoefening van die bevoegdheden worden geschraagd door de nodige waarborgen wat betreft bescherming van crediteuren en depositohouders.*
- *Maatregelen voorstellen om in regelgeving intragroepsblootstellingen¹⁷ op zowel nationaal als EU-niveau vergelijkbaar te behandelen.*
- *Verdere maatregelen voorstellen om het risico tegen te gaan van buitensporige concentratie van blootstellingen aan overheden en banken verder aanmoedigen om hun portefeuilles staatsobligaties te diversifiëren.*
- *Gebruikmaken van haar handhavingsgereedschapskist wanneer zij constateert dat lidstaten inbreuk maken op Unierecht, met name wat betreft interventies bij fusies en acquisities die dreigen een aantasting te worden van het vrije verkeer van diensten en van kapitaal, en van de vrijheid van vestiging zoals die in het Verdrag betreffende de werking van Europese Unie zijn vastgelegd. De nieuwe ontwerp-fusierichtsnoeren¹⁸ geven lidstaten ook duidelijkere handvatten over de omstandigheden waarin zij mogen interveniëren in transacties die onder de concentratiecontrole op EU-niveau vallen.*

➤ *De nodige waarborgen bieden*

Maatregelen om prudentiële hinderpalen voor integratie aan te pakken moeten vergezeld gaan van de nodige waarborgen voor financiële stabiliteit in de EU. Zorgen blijven bestaan dat dochterondernemingen van grensoverschrijdende bankgroepen, zeker in tijden van crisis, te maken kunnen krijgen met kapitaal- en liquiditeitstekorten, waardoor nationale autoriteiten falen moeten opvangen zonder afdoende steun van de moederonderneming.

Talrijke grensoverschrijdende groepen zijn actief onder een *single-point-of-entry*-afwikkelingsstrategie, waarbij maatregelen voor crisisbeheer op het niveau van de moederonderneming worden toegepast, terwijl dochterondernemingen worden ondersteund

¹⁷ Alle activa, passiva of financiële banden tussen entiteiten binnen dezelfde groep.

¹⁸ In die handvatten wordt beklemtoond dat volgens EU-recht dergelijke nationale interventies alleen zijn toegestaan om specifieke redenen andere dan bescherming van de mededinging. Interventies moeten beperkt blijven tot hetgeen strikt noodzakelijk is om reële legitieme belangen te beschermen en moeten zich houden aan de beginselen van evenredigheid en het verbod op discriminatie. [Nieuwe ontwerp-fusierichtsnoeren Commissie](#), blz. 90 e.v.

door verliezen door te schuiven naar de moederonderneming (upstreaming), die zelf kapitaal naar de dochteronderneming terugschuift (downstreaming). Indien groepsbrede steun stopt, zouden dochterondernemingen – en vooral indien deze van belang zijn voor lokale economieën – kwetsbaar kunnen achterblijven, met mogelijk interventies van nationale depositogarantieregelingen tot gevolg¹⁹. Om deze risico's tegen te gaan, moet vertrouwen tussen autoriteiten worden opgebouwd door ervoor te zorgen dat kapitaal, liquiditeit, herstel en ontwikkelingsplannen voldoende stevig zijn om adequaat diensten te blijven aanbieden en ongecontroleerde uitkomsten te voorkomen. Ook zouden er mechanismen moeten komen om de financiële gezondheid te waarborgen van een grensoverschrijdende groep als geheel die uit de afwikkeling ontstaat en opnieuw toegang tot financiële markten probeert te krijgen. Het SSM en de SRM zijn, daarin gesteund door het single rulebook, goed in staat om die waarborgen te bieden. Drie kwart van de gedekte deposito's in de bankenunie valt nu onder het directe oversight van het SSM en de SRB en wordt aangehouden bij banken waarvoor afwikkeling volgens planning op EU-niveau plaatsvindt – in tegenstelling tot liquidatie op grond van nationale insolventieprocedures. Deze banken beschikken over de nodige verliesabsorptiecapaciteit en potentiële toegang tot het SRF, hetgeen er nu al voor zorgt dat verliezen in hoge mate worden omgeslagen binnen de banksector. Tegelijk zal de Commissie ook de nodige aandacht geven aan lidstaten die geen deel uitmaken van de bankenunie en onder andere institutionele regelingen functioneren.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- ***Het voorstel uit 2015 voor een Europees depositogarantiestelsel (EDIS) vervangen door een nieuw voorstel om de structuur van het depositoverzekeringskader te herzien en te vereenvoudigen om dit beter af te stemmen op de verantwoordelijkheden voor en financiering van maatregelen voor crisismanagement en depositozekering, binnen de bestaande veiligheidsnetten van de bankenunie – op zowel centraal als nationaal niveau. Het voorstel zal ook een antwoord bieden op de resterende kwetsbaarheden van depositogarantiestelsels voor liquiditeitstekorten. Het doel zal zijn om te voorkomen dat falen van een grensoverschrijdende groep verstoringen doet ontstaan in individuele lidstaten of verplichtingen jegens depositogarantiestelsels en nationale begrotingen, maar ook om overal in de bankenunie gelijke bescherming van gedekte deposito's te garanderen. Al met al zal dit voorstel de complexiteit verminderen die voortvloeit uit de huidige scheiding tussen depositogarantieregelingen en ontwikkelingsfondsen.***
- ***Maatregelen voorstellen om de voorspelbaarheid te verbeteren van strategieën voor de afwikkeling van groepen en om een meer geïntegreerde allocatie van middelen binnen grensoverschrijdende groepen te ondersteunen, onder meer in tijden van stress.***

¹⁹ Bovendien is het zo dat depositogarantiestelsels dan wel volledig mogen zijn uitgebouwd en dat sommige van hen het minimumdoelniveau overschrijden, toch blijven zij kwetsbaar voor lokale schokken veroorzaakt door het falen van een of meer kleine banken, met als gevolg potentiële liquiditeitstekorten die hen kunnen dwingen om een beroep te doen op overheidssteun.

- *Lopende inspanningen van betrokken instellingen en lidstaten ondersteunen voor het versterken van geloofwaardige en voorspelbare achtervang-financieringsmechanismen voor liquiditeitsverschaffing bij afwikkeling, met afdoende waarborgen, in lijn met de Europese dimensie van afwikkeling en toezicht in de bankenunie en met internationale normen.*

➤ *Niet-prudentiële hinderpalen voor integratie aanpakken*

Er zijn ook niet-prudentiële hinderpalen voor integratie, die een forse kostenpost zijn voor banken die over grenzen heen actief zijn. Zonder een geharmoniseerd EU-kader blijft nationaal insolventierecht gefragmenteerd en blijven dit de grensoverschrijdende activiteiten van banken beperken, bijvoorbeeld wat betreft aspecten in verband met het beslag van voor leningen gestelde zekerheden in het kader van insolventiewetgeving. De medewetgevers hebben vooruitgang geboekt rond specifieke thema's, zoals de vaststelling van een eenvormige crediteurenhiërarchie binnen het raamwerk voor crisisbeheer en depositoverzekering ("CMDI"). Tot op heden kon er echter over structurelere en ambitieuzere pogingen om insolventiewetgeving in de Unie te harmoniseren geen consensus tussen lidstaten worden bereikt. De Commissie staat klaar en blijft zich inspannen om aan een verdere harmonisatie van insolventiewetgeving te werken.

De regels inzake bestrijding van witwassen ("AML") en bepaalde regels inzake consumentenbescherming zijn grotendeels geharmoniseerd in de EU, maar worden in lidstaten vaak verschillend toegepast. Op wetgevingsgebied zijn verdere inspanningen geleverd om tot een hoger niveau van harmonisatie te komen, bijvoorbeeld met de recente oprichting van de antiwitwasautoriteit ("AMLA") en op grond van de nieuwe richtlijn consumentenkrediet die vanaf 20 november 2026 van toepassing is²⁰.

Niet-prudentiële hinderpalen kunnen voor banken ontradend werken om pan-EU-bankproducten – zoals deposito's of retailleningen – aan te bieden en doen extra kosten ontstaan, vooral omdat IT-systemen moeten worden aangepast aan de verschillende nationale rechtsorden van 27 lidstaten. De digitalisering en technologische vooruitgang voor het aanbieden van bankdiensten (bv. open banking, tokenisering van activa, de impact van kunstmatige intelligentie met inbegrip van toegang tot hoogkwalitatieve data, aanpassing van regels aan nieuwe bedrijfsmodellen zoals depositoplatvormen, client-facing apps, e-portemonnees) kunnen worden ingezet om het concurrentievermogen van de sector te stimuleren.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

²⁰ Richtlijn (EU) 2023/2225 van het Europees Parlement en de Raad van 18 oktober 2023 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2008/48/EG (PB L, 2023/2225, 30.10.2023) zorgt voor een volledige harmonisatie van de regels inzake consumentenbescherming op het gebied van consumentenkrediet, zodat alle consumenten in de Unie een grondige en gelijkwaardige bescherming van hun belangen genieten en een goed functionerende interne markt tot stand wordt gebracht.

- *Met de AMLA samenwerken bij de implementatie van het single AML-rulebook van de EU, dat vanaf 10 juli 2027 rechtstreeks in lidstaten van toepassing zal zijn en dat de “ken uw klant”-eisen en de melding van verdachte activiteiten in de Unie zal harmoniseren.*
- *De nationale toepassing van regels inzake consumentenbescherming blijven monitoren om grensoverschrijdende activiteiten te faciliteren en te bevorderen, zodat consumenten gemakkelijker toegang krijgen tot een ruimer aanbod bankdiensten, maar wel een passend beschermingsniveau behouden.*
- *Nagaan of er bij regels inzake consumentenbescherming sprake is van gold-plating of zodanige toepassing van die regels dat de markt wordt gecompartmenteerd.*
- *Het potentieel van digitalisering en de IT-implicaties voor de banksector blijven monitoren om ervoor te zorgen dat het regelgevingskader voldoende flexibel is om verder gedigitaliseerde bankdiensten te ondersteunen en innovatie te stimuleren, maar wel cyberveerkracht veilig te stellen.*

3.2 Internationale standaarden implementeren, maar wel rekening houden met specifieke EU-kenmerken en evenredigheid borgen

De EU heeft internationale normen getrouw aangenomen en, in bepaalde sectoren, met gold-plating doordat de standaarden worden toegepast op alle niveaus van consolidatie en op alle banken – en niet alleen op grote, internationaal actieve banken. Deze aanpak mag dan de weerbaarheid aanzienlijk hebben vergroot, toch kan hij ertoe geleid hebben dat bepaalde specifieke EU-kenmerken uit het oog verloren werden.

➤ Internationale standaarden implementeren, rekening houdende met specifieke EU-kenmerken

De EU heeft het Bazel III-akkoord vanaf 1 januari 2025 overgenomen in EU-recht – met een aantal overgangsmaatregelen. Als een van de grootste bankenmarkten, zijn EU-toezichthouders en de Commissie nauw betrokken bij het vormgeven van internationale standaarden en moeten zij zich proactief inspannen om te waarborgen dat mondiale raamwerken rekening houden met verschillende marktrealiteiten – ook die van de Europese banksector. Daarnaast moet de implementatie van internationale standaarden in EU-recht afdoende rekening houden met de specifieke kenmerken van de EU-banksector. Dit moet buitensporige effecten op bepaalde activiteiten of banken helpen te vermijden en ervoor zorgen dat het kader zijn prudentiële doelstellingen doeltreffend en evenwichtig waarmaakt.

Een internationaal gelijk speelveld is onmisbaar. Nu de implementatie elders op zich laat wachten heeft de Commissie stappen gezet om het van toepassing worden in de EU van bepaalde aspecten van het Bazelse raamwerk inzake marktrisico (Fundamental Review of the Trading Book – FRTB) uit te stellen tot 1 januari 2027. Op 4 juni 2026 heeft de Commissie een gedelegeerde handeling vastgesteld om bepaalde effecten van de toepassing van dit raamwerk

te mitigeren tot eind 2029. Deze gedelegeerde handeling wordt nu bestudeerd bij de Raad en het Europees Parlement.

De EU introduceert stapsgewijs de output floor²¹, geflankeerd door een aantal overgangsmaatregelen, hetgeen banken en autoriteiten moet helpen om zich stapsgewijs aan het Bazelse akkoord aan te passen. Inmiddels hebben jurisdicties van derde landen voor uiteenlopende benaderingen gekozen, waaronder het kortweg schrappen van de output floor. Stakeholders uit de EU hebben uiteenlopende standpunten geformuleerd over de toekomst van de output floor, onder meer over het passende niveau van kalibrering, het niveau waarop het vereiste van toepassing zou moeten zijn (individueel of geconsolideerd niveau), de scope van risico's die onder het kader vallen en hoe een en ander zich verhoudt tot de onderliggende standaardbenadering, bijvoorbeeld in sectoren zoals gespecialiseerde kredietverlening, projectfinanciering en handelsfinanciering.

Ondanks de ondersteuningsfactor voor kmo's blijft de prudentiële behandeling van ondernemingen zonder rating een structurele uitdaging voor het EU-regelgevingskader. Omdat ondernemingen in de EU, en met name het mkb, vooral afhankelijk zijn van bankfinanciering en niet van kapitaalmarkten, heeft de overgrote meerderheid van hen geen externe kredietrating. Daarom zal de Commissie onderzoek of de verplichting van een externe rating kan worden geschrapt, zodat dit soort ondernemingen gemakkelijker toegang kunnen krijgen tot bancaire financiering. Bij die beoordeling moet ook worden gekeken of het voorgestelde beleid negatieve prikkels zou doen ontstaan voor ondernemingen die een kredietrating trachten te krijgen – en zo ten koste zou gaan van transparantie en de langetermijngroei van een diepere EU-markt voor aandelen en bedrijfsobligaties, waardoor er voor banken minder informatie beschikbaar zou zijn om risico's van ondernemingen in te schatten. Een strategische, langetermijnaanpak zou moeten worden overwogen om de basisdoelstelling van de spaar- en beleggingsunie waar te maken: beter gediversifieerde financieringsbronnen bevorderen via de eengemaakte kapitaalmarkt. .

Ook de prudentiële behandeling van blootstellingen aan residentieel vastgoed vereist een zorgvuldige kalibratie. Verplichtingen op dit gebied kunnen van invloed zijn op woningfinanciering, onder meer de wijze waarop zij een impact hebben op de woningvoorraad, en kunnen ongunstig uitwerken op het functioneren van specifieke marktsegmenten, terwijl het kader risicogevoelig moet blijven. Tegelijkertijd moet ook rekening worden gehouden met het feit dat stappen om hypothecaire kredietverlening te verhogen, woningprijzen sterker kan opstuwten tegen de achtergrond van een beperkt aanbod, hetgeen de betaalbaarheid zal doen verslechteren en de beoogde doelstelling ervan zal ondermijnen.

In andere sectoren vallen, om het internationale concurrentievermogen te versterken en digitalisering te ondersteunen, wijzigingen van het prudentiële kader te overwegen, zoals de behandeling van softwareactiva. In de EU zijn banken verplicht software-investeringen grotendeels af te trekken van hun kernkapitaal. Die benadering behandelt software als een

²¹ De output floor is een wettelijke waarborg die beperkt in welke mate banken hun kapitaaleisen met interne risicomodellen kunnen verminderen – ten opzichte van standaardbenaderingen.

fysieke kostenpost en niet als een concurrerend bedrijfsactivum en wordt door velen beschouwd als iets wat EU-banken op achterstand zet tegenover concurrenten in andere jurisdicties. Tegelijk kan deze prudente EU-benadering ook worden gezien als een pluspunt op een moment waarin ontwikkelingen op het gebied van kunstmatige intelligentie de waarde van software-activa ter discussie stellen. Meer algemeen moet het prudentiële kader de rol van immateriële activa in een moderne economie beter tot uiting brengen.

Tot slot, **het concurrentievermogen van de EU-banksector is niet alleen een kwestie van prudentiële overwegingen, technologie en innovatie. Het hangt ook af van het vermogen van banken om hooggekwalificeerde professionals aan te trekken, te behouden en te belonen op een mondiale talentenmarkt.** Tegen deze achtergrond beziet de Commissie mogelijke aanpassingen van het beloningskader. Geactualiseerde beloningsregels zouden kunnen helpen om het concurrentievermogen van de EU-banksector te bevorderen, maar met de nodige garanties dat het beloningsbeleid geen prikkels geeft voor het nemen van buitensporige risico's.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Duidelijke voorstellen doen wat betreft de output floor (en de overgangsregelingen daarvan) voor ondernemingen zonder rating en van hypothecaire kredietverlening op het concurrentievermogen van banken in de EU, alsmede de interactie daarvan met de overige delen van het kader, met inbegrip van maatregelen voor een correcte afweging tussen veerkracht en de ruimere financiering van de economie.*
- *De implementatie van internationale standaarden in de verschillende jurisdicties blijven monitoren en een langetermijn-, strategische EU-aanpak implementeren voor kapitaaleisen voor marktrisico, zich daarbij baserend op de ervaring die is opgedaan en op overwegingen van een gelijk speelveld.*
- *Een evaluatie maken van hoe in de regelgeving strategische investeringen via gespecialiseerde kredietverlening worden behandeld – zoals projectfinanciering voor infrastructuur en de energietransitie –, alsmede de behandeling in de regelgeving van handelsfinanciering om ervoor te zorgen dat Europese banken Europese ondernemingen kunnen ondersteunen en de zekerheid van de leveringsketen kunnen versterken.*
- *Een herziening voorstellen van de prudentiële behandeling van investeringen van banken in softwareactiva om ervoor te zorgen dat het kader prudentieel gezond is, consistent met de digitale en cyberrisico-omgeving en dat het banken correcte prikkels geeft om in innovatie en digitale veerkracht te investeren.*
- *Mogelijke sectoren voor actie verkennen om toegang tot kredietverlening te verzekeren voor IE-intensieve ondernemingen, en meer algemeen voor de immateriële economie, onder meer door betrokken stakeholders uit te nodigen te reflecteren over programma's voor capaciteitsopbouw, waarderingskaders en mechanismen voor risicodeling. Bij deze werkzaamheden zal rekening worden*

gehouden met de komende IE-initiatieven uit de EU-strategie voor start-ups en scale-ups, zoals de Europese innovatiewet.

- *De mogelijkheid onderzoeken van aanpassingen aan het huidige beloningskader voor materiële risiconemende functies en wat daarvan de impact is op de banksector in de EU. De Commissie is doende om na te gaan hoe nodeloze lasten en complexiteit kunnen worden teruggedrongen, onbedoelde effecten op beloningsstructuren kunnen worden aangepakt, verstoringen kunnen worden voorkomen in de strijd om gespecialiseerd talent en het kader kan worden aangepast aan systeemrisico's.*

➤ *Evenredigheid in het regelgevingskader waarborgen*

Europa heeft grote banken nodig die internationaal kunnen concurreren op markten waar schaalgrootte van essentieel belang is, maar heeft ook baat bij kleinere, lokaler gerichte banken. Kleinere banken spelen een rol bij het ondersteunen van EU-investeringsprioriteiten en mkb-financiering op lokaal niveau, onder meer in minder ontwikkelde regio's, waar zij hun nabijheid kunnen uitspelen en uiteindelijk het kredietaanbod kunnen stimuleren.

Het EU-regelgevingskader erkent de specifieke kenmerken van kleinere en niet-complexe banken, maar het complexe karakter van het kader kan nog steeds een buitensporige impact hebben op kleinere banken. Een regeling die beter is toegesneden op kleine en niet-complexe banken moet meetbaar eenvoudiger en minder belastend zijn in termen van compliancekosten, maar wel adequate risicogebaseerde eisen behouden, de financiële stabiliteit veilig stellen en prikkels bewaren om praktijken inzake risicomanagement te verbeteren.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Binnen de VKV een regeling voorstellen waarmee kleine en minder complexe banken duidelijker kunnen worden geïdentificeerd binnen het regelgevingskader, ongeacht hun juridische en organisatorische structuur, eventueel door de huidige criteria en drempels bij te stellen om de realiteit van de EU-banksector te weerspiegelen, met minder, aangepaste en eenvoudigere eisen in de betrokken kaders voor de prudentiële, macroprudentiële en afwikkelingsdimensies. Met dit soort regeling moet de EBA ook Level 2- en Level 3-maatregelen zodanig kunnen uitwerken dat deze beter zijn toegesneden op kleine en minder complexe banken, met minder eisen en processen.*
- *In het kader van de voltooiing van de bankenunie zal de Commissie haar dialoog met het SSM en de SRB over de efficiënte toepassing van het evenredigheidsbeginsel voortzetten, onder meer wat betreft de specifieke omstandigheden die verantwoordelijk zijn dat kredietinstellingen als minder belangrijk worden aangemerkt, ook al voldoen zij aan de standaard “belang”-criteria uit de SSM-verordening.*

Daarnaast dragen beleggingsondernemingen bij tot de diversiteit en diepte van de kapitaalmarkt doordat zij diensten leveren die zowel een aanvulling zijn op als concurreren met

die van kredietinstellingen, zoals het verschaffen van liquiditeit, het bijdragen tot een efficiënte kapitaalallocatie en het ondersteunen van de uitgifte van aandelen en schuldpapier. Ook ongerechtvaardigde hinderpalen binnen het regelgevingskader voor die bijdrage van beleggingsondernemingen moeten worden weggewerkt. Het gezamenlijke advies van de EBA en de ESMA over het functioneren van het prudentiële kader voor beleggingsondernemingen²² kwam tot de conclusie dat de regelgeving haar oorspronkelijke doelstellingen waarmaakt, maar stelde wel gerichte aanpassingen voor.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Gerichte wijzigingen voorstellen aan het prudentiële kader voor beleggingsondernemingen, onder meer in de drempelstructuur, governance en beloningseisen, en de kalibrering van kapitaal- en liquiditeitseisen herzien.*

3.3 Het regelgevingskader vereenvoudigen

Het regelgevingskader vereenvoudigen kan tastbare voordelen opleveren voor banken en toezichthouders zonder dat een en ander ten koste gaat van de veerkracht. Het kader is complexer geworden door opeenvolgende herzieningen van microprudentiële, afwikkelings- en macroprudentiële regels, die vaak los van elkaar zijn doorgevoerd, zonder voldoende aandacht voor hun onderlinge wisselwerking. Thans zijn maatregelen nodig om buitensporige granulariteit, overlappingsen en inconsistenties binnen en tussen de verschillende reeksen regels te schrappen. Maar overbodige complexiteit verminderen mag er niet toe leiden dat deregulering die veerkracht van de banksector fundamenteel ondergraaft, aangezien veerkracht een noodzakelijke voorwaarde is voor het concurrentievermogen van de sector.

Voorts is rapportage op grond van het regelgevingskader overdreven belastend en duur geworden. Rapportage die veerkracht en integratie niet evenredig helpt te verbeteren, zou moeten worden verminderd of geschrapt uit het regelgevingskader.

➤ *Microprudentiële regels*

Microprudentiële regels omvatten Pijler 1-eisen, Pijler 2-eisen en Pijler 2-handvatten. Pijler 1-eisen bepalen de kapitaalniveaus die een bank wettelijk verplicht is aan te houden. Pijler 2-eisen bepalen bankspecifieke kapitaalniveaus, terwijl Pijler 2-handvatten ook bankspecifiek zijn, maar niet-bindend en de verwachtingen vanuit het toezicht weerspiegelen wat betreft het totale kapitaalniveau dat banken zouden moeten aanhouden om periodes van stress te kunnen doorkomen. Afgezien van risicogebaseerde eisen kunnen toezichthouders ook Pijler 2-eisen voor hefboomratio's vaststellen.

Punten van zorg zijn geformuleerd over de huidige vormgeving en toepassing van Pijler 2-eisen en -handvatten, en met name over mogelijke overlappingsen met andere vereisten die tot dubbeltelling kunnen leiden. Ook waren er zorgen over de beperkte transparantie in de methodes die worden gebruikt om Pijler 2-eisen en -handvatten vast te stellen, hetgeen leidde

²² Europese Bankautoriteit (2025), [*The EBA and ESMA recommend targeted revisions to the investment firms' prudential framework*](#).

tot een vraag om duidelijkere toelichting bij besluiten, meer helderheid en prikkels ten aanzien van remediëring en een betere afspiegeling van onderliggende risico's.

Het SSM heeft zich reeds gecommitteerd aan de implementatie van een reeks verbeteringen met betrekking tot Pijler 2-eisen en -handvatten. Zo heeft het recentelijk een nieuwe methode voor Pijler 2-vereisten geïmplementeerd en een hervormingsagenda gepresenteerd die meer algemeen de efficiëntie, effectiviteit en risicogebaseerde focus van het prudentiële toezicht moeten verbeteren. Deze hervormingen zijn een belangrijke stap om tot een passend kader voor een toezichtsproces te komen. Als aanvulling op die lopende inspanningen vallen verdere stappen te overwegen om ervoor te zorgen dat eisen van toezichthouders risicogebaseerd en evenredig blijven, maar wel onnodige complexiteit of overlappingsen met andere aspecten van het kapitaalkader vermijden.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Maatregelen voorstellen om het functioneren van Pijler 2-handvatten te verbeteren zodat deze gericht worden toegepast.*
- *Voorstellen om Pijler 2-kapitaaleisen voor de hefboomratio te schrappen.*

➤ *Afwikkelingsregels*

Onder de EU-afwikkelingsregels moeten banken een minimum aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (“MREL”) aanhouden zodat zij verliezen bij falen kunnen absorberen. Hoewel dit de weerbaarheid van EU-banken heeft verbeterd, is de huidige MREL-opzet complex en, in sommige gevallen, overlappend geworden, en met name door verschillende criteria om in aanmerking te komen en verschillende kalibrering tussen MREL-vereisten en de eisen inzake totale verliesabsorptiecapaciteit (“TLAC”) in verband met internationale standaarden. Deze complexiteit verhindert voorspelbaarheid en consistentie en heeft impact op het gelijke speelveld tussen EU-banken.

De afwikkelingsregels bevatten ook ondergeschikte bepalingen, afgeleid van de regeling voor eigen vermogen, die voor MREL-instrumenten soms buitengewoon complex zijn. Zo heeft de regeling inzake voorafgaande toestemming, die de verliesabsorptiecapaciteit moet beschermen, administratieve lasten opgelegd aan banken en afwikkelingsautoriteiten. De SRB is weliswaar gekomen met een voorstel voor een nieuwe gestroomlijnde aanpak om sneller toestemming te geven aan banken die bereid zijn hun MREL-instrumenten in te kopen of te vervangen, maar verdere verbeteringen zijn nog nodig.

De SRB en nationale afwikkelingsautoriteiten stellen niet alleen MREL-voorwaarden vast, zij zijn ook verplicht om afwikkelingsplannen op te stellen voor banken. Dit is een lang en moeizaam proces, dat niet weergeeft dat, na meerdere aanpassingen, afwikkelingsplannen voor banken vandaag matuurder zijn en zouden kunnen worden gestroomlijnd om bij banken en autoriteiten middelen vrij te maken om zich te focussen op het operationaliseren en testen van plannen.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Voorstellen het MREL-kader te herzien en dit zo nauwer bij internationale standaarden te laten aansluiten door onnodige discrepanties met de TLAC-standaard te schrappen en door een eenvoudigere, meer automatische en voorspelbare kalibratie in te voeren. Het herziene kader zal de veerkracht van het afwikkelskader veilig stellen, prikkels voor afwikkelsbaarheid behouden en ervoor zorgen dat verplichtingen evenredig zijn, en met name voor kleinere banken.*
- *Een gestroomlijnd proces voorstellen voor het verlenen van toestemming aan banken met een gezonde financiële positie om sneller toestemming te geven voor buybacks en passivabeheer, compliancekosten te verminderen en flexibiliteit te verhogen, maar wel vast te houden aan afwikkelsbaarheid en het volgen van de TLAC-standaarden.*
- *Voorstellen dat bepaalde beoordelingen in de fase van de afwikkelsplanning – onder meer die over de frequentie van cycli voor afwikkelsplanning of de daarmee samenhangende goedkeuringsprocedures – evenrediger worden gemaakt om tot uiting te brengen dat afwikkelsplanningsactiviteiten volledig zijn ontwikkeld sinds het kader voor crisismanagement is ingevoerd.*

➤ *Macroprudentiële regels*

Nationale autoriteiten zijn verantwoordelijk voor het vaststellen van macroprudentiële maatregelen, waarbij zij rekening houden met de specifieke kenmerken van hun banksectoren en economische conjunctuur, met een gereedschapskist met kapitaalbuffers, een instrument voor de aanpassing van risicogewichten en kredietnemer-gebaseerde maatregelen (BBM's). De macroprudentiële maatregelen met de grootste impact zijn kapitaalbuffers, die worden vastgesteld bovenop Pijler 1- en Pijler 2-eisen en die banken in moeilijke perioden kunnen inzetten om het afbouwen van hefboomen te vermijden en de kredietverlening aan de economie gaande te houden. Dit gecentraliseerde kader is bijzonder complex geworden bij gebreke van een geharmoniseerde EU-methode, hetgeen zich vertaalt in een hoog aantal kapitaalbuffers, een opzet van de buffers toegespitst op specifieke risico's en gebeurtenissen, nationale discreties bij het bepalen van het niveau van buffers en de identificatie van banken die buffers moeten aanleggen. Het gebrek aan voorspelbaarheid en consistentie bij de toepassing van dit kader kan wegen op zakelijke beslissingen van banken, en met name op grensoverschrijdende activiteiten, consolidatie of reorganisatie. Voorts zorgt de meerlagige governance van EU- en nationale autoriteiten voor extra complexiteit. De aanbevelingen van de High-Level Task Force on Simplification van de ECB²³ en de antwoorden op de gerichte consultatie bevestigen deze uitdagingen.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Voorstellen om het macroprudentiële kader te herzien om te komen tot een eenvoudigere gereedschapskist en meer convergentie en consistentie bij de toepassing van macroprudentiële instrumenten in de EU. Meer bepaald zou het*

²³ Europese Centrale Bank (2025), [*Simplification of the European prudential regulatory, supervisory and reporting framework*](#).

aantal buffers (contracyclische buffer, systeemrisicobuffer) moeten worden teruggebracht en zou de opzet en kalibratie ervan moeten worden verbeterd. Het kader voor andere systeemrelevante instellingen (ASI's) zou moeten worden geharmoniseerd door tekortkomingen bij de identificatie van ASI's en kalibratie van buffers aan te pakken.

➤ ***Interactie tussen microprudentiële, afwikkelings- en macroprudentiële regels***

Microprudentiële, macroprudentiële en afwikkelingsregels worden autonoom door verschillende betrokken autoriteiten geïmplementeerd, maar de interactie van die regels leidt vaak tot overlappende en inconsistente eisen. Deze uitkomst overbelast banken door overlappende lagen van kapitaal die voor verschillende doelen worden bepaald, maar die in sommige gevallen misschien dezelfde risico's tegengaan en ongewenste beperkingen opleggen op het gebruik van kapitaalbuffers in tijden van stress. Zo kan bijvoorbeeld dubbeltelling van bepaalde instrumenten om te voldoen aan kapitaalbuffers en andere minimumeisen (hefboomratio en MREL) banken beletten hun buffers aan te spreken zonder inbreuk te maken op die eisen. Ook percepties van beleggers en zorgen over winstgevendheid kunnen de bruikbaarheid van buffers complexer maken. Om deze uitdagingen het hoofd te bieden, moeten de betrokken autoriteiten een holistische benadering hanteren bij het vaststellen van microprudentiële, afwikkelings- en macroprudentiële eisen. Hoewel de autoriteiten discreties moeten behouden, zouden eisen voorspelbaarder en transparanter moeten worden vastgesteld zodat banken een efficiëntere kapitaalplanning kunnen uitvoeren en meer transparantie kunnen bieden aan de financiële markt.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Sterkere mechanismen voorstellen voor de coördinatie tussen autoriteiten belast met de implementatie van microprudentiële, afwikkelings- en macroprudentiële regels zodat die eisen coherent worden bepaald en daarvoor meer en duidelijker verantwoording wordt afgelegd. Autoriteiten zullen de coördinatie en uitwisseling van informatie moeten versterken, als vertolking van een holistische benadering zowel van algemene kapitaalbehoeften voor het systeem in zijn geheel als van de betrokken bank.*
- *De procedure herzien om technische standaarden uit het kader, waar nodig, te herzien, de verplichting van effectbeoordelingen door de EBA aanscherpen en verantwoordings-/controlemechanismen versterken voor de wijze waarop mandaten worden toegekend en toegepast.*
- *Voorstellen om bepaalde microprudentiële, afwikkelings- en macroprudentiële regels over te hevelen naar rechtstreeks toepasselijke verordeningen om helderheid en convergentie in het toezicht te versterken en de regeldruk voor banken te verminderen.*

➤ *Stroomlijnen van rapportage- en openbaarmakingseisen*

Rapportage- en openbaarmakingseisen mogen dan van essentieel belang zijn voor een goed functionerende banksector, toch is het rapportagekader voor banken zeer belastend geworden. De totale rapportagekosten voor banken in de EU, die alle uitgaven omvatten met betrekking tot het functioneren van het rapportagesysteem (personeel, IT, juridische, accounting-, auditing- en consultancydiensten), zijn op 11,2 miljard EUR per jaar geschat²⁴. De rapportagelasten vloeien voort uit de frequente wijzigingen van rapportage-eisen, onnodige complexiteit, het gebrek aan duidelijkheid en consistentie, en overlapping van rapportage omdat autoriteiten data slechts beperkt delen.

Belangrijke stappen zijn al gezet om rapportageverplichtingen te vereenvoudigen en te stroomlijnen, in lijn met de strategie van de Commissie voor toezichtsdata²⁵. Daarbij gaat het om wetswijzigingen om het hergebruik van toezichtsdata te vereenvoudigen voor openbaarmakingen en andere maatregelen die de rapportagelasten voor kleine en niet-complexe instellingen (Pijler 3 Datahub) aanzienlijk verlichten, de verordening betere data-uitwisseling die overlappende dataverzoeken zal terugdringen en EU-autoriteiten verplicht tot regelmatige herziening en tot het schrappen van overbodige rapportage en die ook stappen vooruit zet wat hun inspanningen voor geïntegreerde rapportage betreft²⁶, en het Omnibus I-pakket en daaropvolgende vereenvoudigingen van de EU-taxonomie en de European Sustainability Reporting Standards (“ESRS”)²⁷. Wanneer het Europees centraal toegangspunt (“ESAP”) volledig operationeel zal zijn, zal dit ook de toegankelijkheid verbeteren en overlappingen verminderen doordat het gecentraliseerde elektronische toegang tot publieke data over banken en hun producten vergemakkelijkt. De Commissie zal de dialoog met de EBA blijven voeren om ervoor te waken dat eisen inzake prudentiële rapportage en openbaarmaking evenredig zijn en consistent met het ruimere duurzaamheidskader.

Voorts heeft de EBA reeds diverse inhoudelijke maatregelen getroffen om de rapportagedruk voor banken terug te dringen. Samen met aanvullende maatregelen die in 2026 worden voorgesteld, zal het aantal datapunten in EU-rapportagekaders naar verwachting met 50 % teruglopen²⁸. Ondanks deze vooruitgang bevestigen stakeholders de noodzaak van verdere stroomlijning, waarbij prioriteit gaat naar geïntegreerde rapportage, evenredigheid en een technologische upgrade.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- ***De transitie ondersteunen van de huidige rapportageaanpak naar beter geïntegreerde prudentiële, statistische en afwikkelingsrapportage, met robuuste***

²⁴ Europese Bankautoriteit (2021), *Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements*.

²⁵ Europese Commissie (2021), *Strategie inzake toezichtgegevens in de financiële dienstensector van de EU*.

²⁶ PB L, 2025/2088, 21.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2088/oj>.

²⁷ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft de datums waarop lidstaten bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering en passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven moeten toepassen (COM(2025) 80 final).

²⁸ Europese Bankautoriteit (2026), *Efficient reporting: simpler, smarter, proportionate*.

governanceregelingen en een gemeenschappelijke data dictionary als hoekstenen, en zal zij de betrokken autoriteiten, daarin geadviseerd door het Joint Bank Reporting Committee, aanmoedigen hun technische werkzaamheden voort te zetten en met tastbare verbeteringen komen.

- *Alle opties onderzoeken die beschikbaar zijn om het concurrentievermogen van de EU-banksector te verbeteren (zoals eventueel een herziening van het mandaat van de EBA), gerichte wetgevingswijzigingen voorstellen om, waar nodig, de EBA de opdracht te geven om voor rapportage verdere evenredigheid, vereenvoudiging en automatisering te verwezenlijken op technisch niveau, onder meer wat betreft materialiteitsdrempels voor mineure rapportagefouten en andere aspecten die de rapportagelasten buitensporig verzwaren.*
- *Op het punt van Level 2-handelingen wijzigingen aan de EBA-verordening voorstellen, die een afspiegeling zijn van de wijzigingen die zijn doorgevoerd met de wijzigingen van de ESMA-verordening in het kader van het pakket marktintegratie en toezicht (MISP). De EBA uitnodigen om haar interactieve single rulebook grondig te reorganiseren door op haar website alle Level 3-handvatten en Q&A's direct te linken aan de betrokken bepalingen van het wetgevingskader – en zo de toegankelijkheid en transparantie te verbeteren. In het kader van die exercitie zou de EBA ook bestaande Q&A's tegen het licht kunnen houden en achterhaalde Q&A's verwijderen.*
- *De EBA en andere autoriteiten ondersteunen om geregeld overlappende rapportage te herzien, te beperken en te schrappen, in lijn met de verordening betere data-uitwisseling.*
- *Samenwerken met nationale autoriteiten om aanvullende nationale rapportage te vermijden, omdat dit de complexiteit aanzienlijk vergroot en de lasten voor rapporterende entiteiten verhoogt. Nationale autoriteiten aanzetten om volledig gebruik te maken van de optie om data te delen op grond van de verordening betere data-uitwisseling.*

4. Concurrentievermogen als een gedeelde verantwoordelijkheid

Om het concurrentievermogen van de EU-banksector te versterken, zal bij alle betrokken stakeholders een cultuuromslag nodig zijn. Risico's in de banksector moeten goed worden beheerd, zeker in de huidige context waarin tegenover de onderkende risico's met betrekking tot krediet, operaties en marktontwikkelingen nu nieuwere risico's staan in verband met cyberactiviteit, geopolitieke spanningen, milieu- en klimaatdreigingen. Bij risicomanagement moet de focus echter liggen op materiële dreigingen, en verschuiven weg van strikt compliancegebaseerde benaderingen, om te komen tot een efficiëntere, holistische en gerichte benadering van risicomanagement.

De Commissie zou proactiever moeten monitoren en zorgen voor een afdoende evenwicht tussen het nemen van risico's en financiële stabiliteit, zodat het kader, en de toepassing daarvan, geen rem zijn op het concurrentievermogen en de groei. De aandacht van regelgevers en toezichthouders moet vooral gaan naar risico's die het meest van belang zijn voor de algehele financiële stabiliteit en moeten een cultuur van nultolerantie voor risico vermijden, omdat dit banken kan belemmeren bij het ondersteunen van economische activiteit. Beleidsmakers moeten afzien van het behoud van nationale specifieke elementen die de markt compartimenteren. Verantwoordingsinstrumenten moeten maximaal worden ingezet en, indien deze ondoeltreffend zijn, worden versterkt.

De Commissie is de EU-instelling die bij uitstek verantwoordelijk is voor het uitvoeren van het mandaat inzake concurrentievermogen en concurrentie in de EU. In de toekomst zal de Commissie sterker gebruikmaken van haar verantwoordelijkheid om het functioneren van het Europese banksystemen en de impact daarvan op de interne markt regelmatig te bezien, om er zo voor te helpen zorgen dat toezichthoudende en afwikkelingsactiviteiten doeltreffend, evenredig en ondersteunend blijven voor het soepele functioneren van de eengemaakte markt en het EU-concurrentievermogen²⁹. De Commissie werkt met de EBA samen om ervoor te zorgen dat de handvatten die zij als toezichthouder geeft, evenredig zijn, zeker wanneer het om “pas toe of leg uit”-processen gaat.

Tegelijkertijd moeten banken, hun hogere management en medewerkers, maar ook auditors en accountants bereid zijn om in deze cultuurverandering mee te gaan en moeten zij meer verantwoordelijkheid opnemen om op materialiteit gebaseerde wetgeving toe te passen. Regelgevers en toezichthouders mogen dan al een evenredigere benadering hanteren en maatregelen nemen om de complexiteit, de lengte en de mate van gedetailleerdheid van hun maatregelen – of het nu wetgeving, handvatten of Q&A's betreft –, toch moeten banken hun bijdrage leveren door af te zien van niet aflatende verzoeken om advies in een zoektocht naar een steeds grotere mate van rechtszekerheid. Naleving van wetgeving moet berusten op de onderliggende inhoud ervan – in plaats van deze te benaderen als het afvinken van lijstjes. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid om gedragingen te veranderen die samen een bancaire omgeving hebben doen ontstaan die hyperprescriptief, overdreven complex is en gedomineerd wordt door risicoaversie.

In dit verband zal de Commissie het volgende doen:

- *Samenwerken met de EBA, toezichthouders en marktdeelnemers om een duidelijker onderscheid te maken tussen verplichtingen (die moeten worden nageleefd) en niet-bindende handvatten die harmoniseren hoe verplichtingen worden toegepast.*
- *Een mandaat voor de EBA en de ESRB overwegen om op regelmatige basis verslagen op te stellen over de toereikendheid van kapitaaleisen voor banken in de EU om zo de bestaande verantwoordingsprocessen te versterken (in de context van het Europees Parlement en nationale parlementen, alsmede de Raad en nationale regeringen).*

²⁹

Artikel 32 van Verordening (EU) 1024/2013 en artikel 94 van Verordening (EU) 806/2014.

- *Samenwerken met EU-autoriteiten en nationale autoriteiten om ervoor te zorgen dat toezichthoudende praktijken neutraal zijn wat betreft het organisatorische model van een bank en niet ontmoedigend werken voor grensoverschrijdende bancaire activiteiten, onder meer via bijkantoren en de vrijheid van dienstverrichting.*
- *Regelmatig overleg organiseren met het SSM en de SRB, en eventueel met andere relevante stakeholders, om te overleggen over het functioneren van het banksysteem en de impact van toezichthoudende en afwikkelingsmaatregelen op het soepele functioneren van de interne markt.*

5. Dialoog en volgende stappen

In deze mededeling heeft de Commissie een toekomstgerichte aanpak geschetst voor een **EU-banksector die concurrerender is** en die spaargelden en investeringen efficiënter bij elkaar zal brengen, het potentieel van zowel grensoverschrijdende als nationale markten beter zal benutten en ervoor zal zorgen dat huishoudens en bedrijven over het ruimst mogelijke aanbod aan financiering, de laagste kosten en de hoogste rendementen beschikken. Om concurrerender te zijn, moet de banksector veerkrachtig en winstgevend zijn en openstaan voor concurrentie en innovatie. Om dit toekomsttraject waar te maken zal een ingrijpende, brede en toekomstgerichte hervorming nodig zijn, waarbij de klemtoon moet liggen op verbeteringen met maximaal effect.

De Commissie erkent de ambitie van de medewetgevers om het bankenkader te hervormen en het concurrentievermogen van banken in de EU te versterken, zoals dat is beklemtoond in de conclusies van de Europese Raad van december 2025³⁰ en maart 2026³¹ en in het jaarlijkse verslag van het Parlement over de bankenunie³².

Daarom nodigt de Commissie alle stakeholders uit om ambitie te tonen bij de implementatie van noodzakelijke hervormingen en ziet zij graag feedback over deze mededeling tegemoet nu zij doende is maatregelen uit te werken die in het eerste kwartaal van 2027 zullen worden voorgesteld.

³⁰ Europese Raad (december 2025), [*Conclusies over vereenvoudiging van de regelgeving inzake financiële diensten van de Unie*](#).

³¹ [*Conclusies van de bijeenkomst van de Europese Raad*](#) (maart 2026).

³² Europees Parlement (april 2026), [*Bankenunie – jaarverslag 2025*](#).